

Avtomobilska nesreča v Slov. Bistrici. Na veliko nočni pondeljek je povozil takoj za Slov. Bistrico ljubljanski advokat dr. Stein z avtomobilom nekega biciklista, ki se je pri padcu onesvestil in močno poškodoval. Bistriški orožniki so Steina aretirali, prepeljali v Maribor, a okrogno sodišče ga je takoj izpustilo.

Smrt vrlega gospodarja v Juršineh, Sv. Lovrene v Slov. gor. Na veliki petek je umrl Jakob Majerič, star 71 let, po triletni mučni bolezni. Rajni je bil veren katoličan, dolgoletni naročnik »Slovenskega Gospodarja«, večletni občinski svetovalec in 42 let gospodar. Pogreb se je vršil na velikonočno nedeljo popoldne ob množestvilni udeležbi.

Umrli je na Bregu pri Konjicah mati in gospodinja Marija Hren. Pogreb rajne je bil zelo veličasten. Zahvala vsem, ki so spremili blagopokojno na njeni zadnji zemeljski poti.

Samomor orožnika. Od Sv. Florijana v Doliču smo prejeli: Dne 1. aprila so prinesli v našo mrtvašnico 23letnega orožnika, ki so ga našli mrtvega v gošči. Služboval je v Mislinji. Doma je bil v Gornji vasi pri Novem mestu na Kranjskem. Po zdravniškem izvidu je izvršil samomor s prestrelom možgan v hipni blaznosti. Bog bodi milostljiv njegovi duši!

Umrli je v St. Ilju pri Velenju Ana Kopiter, žena cerkvenega ključarja. N. v m. p!

Dobra zakladnica. V državi Anam v Vzhodni Indiji (Aziji), ki stoji pod francosko nadoblastjo, se lahko postavljajo z najbolj čudno zakladnico na svetu. Napraviti jo je dal stari oče sedanjega anamskega cesarja. Zakladnica obstoja iz velikega in globokega ribnika, v katerem se nahaja lepo število mogočnih starih krokodilov, ki so silno požrešni. Stari cesar je dal metati ob raznih slovesnih prilikah v ta ribnik kose zlata in srebra, da počakajo ti zakladi na tem varnem mestu do časa, ko jih bodo najbolj nujno potrebovali. Tatvina zakladov je popolnoma izključena, kajti nemogoče je vse krokodile pobiti brez šuma, ki bi privabil stražnike. Do zlata pa tudi ni mogoče priti drugače, kot da se potopi v vodo ter si poišče zaklade na skalovitem dnu. Tu bi pa vsakega lačni krokodili takoj raztrgali. Tako je ta zakladnica varna pred najbolj prefriganimi tatovi na svetu. Zlata sicer ne mečejo več notri, toda zaklade puste na miru, dokler ne bo napočil čas, ko jih bodo nujno potrebovali.

Buče — morilke. V vasi Bonne v Alžiru je neki voznik prevrnil z vozom neki čebelnjak. Razjarjene čebele so konja tako opikale, da sta poginila. Napadle so tudi gručo otrok na bližnjem vrtu. Opikale so jih tako, da jih ni bilo več spoznati. Le hitra zdravniška pomoč jih je rešila gotove smrti.

Otrok s tremi rokami. Na veliko soboto se je rodilo v vasi Miljana pri Mostarju v Hercegovini dete, ki ima tri roke. Dete je slabo razvito, obe roki sta prirasteni popolnoma normalno na ramenih, tretja pa je zrastle iz hrbta. Mati je po porodu umrla, dete bo pa najbrž ostalo pri življenju.

Smrtna nesreča v celjski okolici. Ne mine skoro teden, da bi se ne zgodila kakšna nesreča. Dne 2. t. m. je v tukajšnji opekarni zasulo mladega moža Filipa Weisenbaha iz Lokrova, ki je že drugi dan podlegel težkim poškodbam. Dne 5. t. m. smo ga ob obilni udeležbi pokopali na okoliškem pokopališču. Zalutajoči vdovi iz ugledne Krušičeve hiše naše iskreno sožalje!

Rep v cerkvi v Laškem. V sredo, dne 31. marca, od 7. do 8. ure zvečer je bila župnijska cerkev v Laškem pozorišče nenavadnega lova. V cerkvi je bil skrit vlomilec cerkvenega nabiralnika. Ko so dečki ob sedmih zvonili v stolpu sedem, so iz line zapazili, da hodi pred glavnim oltarjem tuja oseba, cerkev pa je bila zaprta. Slutili so vlomilca. Takoj so opozorili

cerkvnika g. Drolca, ta pa pokliče orožništvo, ki je bilo takoj polnoštevilno zbrano na licu mesta. V cerkvi se zbere veliko mladine, pa tudi gospodov in gospej. Vsi se trudijo, da bi iztaknili vlomilca. Da je vlomilec res v cerkvi, priča je bilo njegovo vlomilsko orodje na velikem oltarju, odprti nabiralnik, denar pa deloma raztresen. Z vso vneto se trudi orožništvo in tudi občinstvo, najti skritega vlomilca. Preiskali so že vse oltarje, spovednice, vse kote in prvič tudi orgle. Vlomilca pa nikjer. Naenkrat pa zapazi neka gostilničarka kosčke klobase blizu orgel. Tukaj nekje mora biti. Drugič preiščejo orgle, meh in pod mehom je bil skrit vlomilec. Ko so ga potegnili iz skrivališča na kor, je pa hotel pobegniti, a roke pravice so ga držale tako trdno, da se ni mogel izmuzniti. Peljali so ga na orožniško postajo, kjer so ga zaslili. Po dokumentih, ki jih je imel seboj, je bil ta ptiček Anton Čebela, rojen dne 8. avg. 1906 v Reki, pristojen v občini Hotič, okraj Litija. Po poklicu je izučeni ključavničar. Domneva se, da bi znal biti kriv vlovov že po drugih cerkvah.

Iz laškega okraja. Na belo nedeljo se bo vršil v Laškem za ta okraj županski tečaj. Občinski odborniki, njih namestniki in drugi funkcionarji občin so uljudno vabljeni k tem strokovnim predavanjem. Predavali bodo trije gospodje referenti od velikega županstva. — Iz občine Sv. Krištof se je v listu »Domovina« nek občinski odbornik podpisal in trdil, da naši gospodje odborniki niso vedeli, za kaj so glasovali ob priliki glasovalnega predloga občinske ubožnice. Njegova naivnost je zelo velika. Toda naj je, da dopisnik »Domovine« ne spozna, da nič ne ve, bo prepričan o tem, kar je nekoč zapisal nek filozof: Mi vemo, da nič ne vemo. Obžalujemo in sram nas najmanj pa, da bi o občinskem gospodarstvu kaj razumeli. — Vršilo se je v Laškem in sosednjih občinah licencovanje bikov. V občini Marjagradec imajo najlepše bike: Anton Teršelj iz Harij št. 16, Jož. Cvek, Stransko št. 3, in Anton Goter, Doblata št. 1. V občini Sv. Krištof pa g. Nikolaj Šerban iz Rečice in Jožef Jenčič isto iz Rečice. V občini Sv. Rupert pa ima naravnost orjaško-krasnega bika g. Franc Bezgovšek iz Velikih Grahovšč, p. d. Lah. Dobil je prvo darilo.

Advokati so strajkali na Rumunskem, ker je vladala da napravlja novi zakon o taksah, ki advokatom ni bil všeč. In veste, kdo je zmagal? Advokati, ker men da vlada ni mogla dobiti nobenega advokata, da bi jo branil. Vlada je umaknila predlog in advokati — zopet delajo.

Tri hčerke znorele radi materine smrti. V neki družini na Angleškem se je zgodil tale strahoten slučaj, ki je le slučajno prišel na dan. Neki trgovec je rubil gospo Ničan. Ko je prišel eksekutor na stanovanje, mu niso hoteli odpreti vrat. Šel je po policijo, ki je vlomila vrata in vstopila. Pred seboj je zagledala strašen prizor. Na zofi je ležalo razpadajoče človeško truplo, pred njim pa so klečale tri deklice. Ko so opazile tujce, so začele klicati Boga in jezo božjo na nje. Ena deklica je pokazala na mizo, kjer so bile jedi, in rekla: »To je za našo mamico, ki je že pred dvema leti umrla!« Policija je videla, da ima opraviti z deklicami, ki so vsled žalosti zaradi materine smrti znorele in skrile v stanovanju njeno truplo. Le z veliko težavo jih je ukrotila in spravila v umobolnico, razpadajoče truplo pa dala pokopati.

Nora oporoka. V deželi Indiana v Severni Ameriki je umrl bogataš Martin Šest. V svoji oporoki je zahteval, da mu morajo v grob napeljati telefon in električno razsvetljavo. Kaj jo bo neki potreboval?

Nevarna igra z groznimi posledicami. Otroci v mestu Teksasu v Severni Ameriki so se šli igrati sodnijo. Vse so imeli: sodnika, tožitelja, toženca, priče. Zločinca so obsodili na smrt z elektriko. Ko je bil obsojen, so ga peljali k električni luči in spustil vanj tok.

Naša društva.

Sv. Anton v Slov. goricah. Katoliško bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. goricah priredi na belo nedeljo materinski dan z igro »Sv. Elizabeta«. Obenem izvrši svoj občni zbor.

Marija Nazaret. Igra »Bele vrtnice«, 21. marca je bila dobro obiskana, lepo in pčvalno vprizorjena. Slišal se je glas: »Nazarčani so pa res kos vsaki igri.« Najlepše plačilo režiserju in vsem igralcem osoblj! — Pripravljamo se na igro »Legijonarji«. Igra je težka, truda in žrtev vredna. Vprizoritev bo meseca aprila. Dan še naznamo.

Sv. Jedert nad Laškem. Dekliška zveza vprizori na belo nedeljo po večernih »Junaske Blejke«, s petjem.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Bralno društvo priredi na belo nedeljo popoldne po večernicah v stari šoli veselico. Igrale se bodo igre »Marijin otrok«, »Za letovišče« (burka), in ženski dvogovor »Brez zajutрка«.

Loka pri Zidanem mostu. Prijeten popoldan za velikonočni pondeljek nam je priredila naša mladina: fantje pred kratkim ustanovljene Mladiške zveze so nastopili v veliko zadovoljnost prvokrat z enodejansko burko »Dva gluhca«. Naša dekleta, članice Marijine družbe in SKJ društva, ki so nas že večkrat razveselila z dobro uspelimi igrami, so pa uprizorile štiridejansko veseligo: »Kukavica — modra ptica«. Udeležba domačinov in sosedov je bila mladim v bodrilo, da so nam obljubili prirediti še večkrat kaj podobnega. — Mladiška zveza mladiško veče in je pristopilo spet nekoliko članov. — Tamburaško društvo »Biserinica« nam je takisto priredilo zabavni večer z godbo in srečolovom v gostilni Štangl v Račicah.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kam gremo v nedeljo, 18. aprila? Vsi na veseloigro Bralnega društva »Številke gospe Rožmarinke« — igro polno smeha in šale. Vrši se po večernicah pri Repenškem. Sodelujejo pevci in tamburaši.

»Klaudija« pri Sv. Križu nad Mariborom. Velikonočni letošnji prazniki so letos bili izvanredno krasni, zato smo šli v Emaus k Sv. Križu, kjer so naši dobri sosede ponavljali igro »Klaudija«. Res, nekaj posebno ganljivega je prelepa igra »Klaudija« v jreh dejanjih. Da so težko igro vsi igralci res imenitno izpeljali, to je samoobsebi umevno, saj so svetokrižski igralci-diletanti splošno znani, kot igralci prve vrste na kmečkem odru. Marija Magdalena nam je privabila solze v oči, v veliki, težki boleti, ker je Gospod v nevarnosti za življenje. Nad vse pa nas je prav začarala Klaudija, žena Poncija Pilata, ki je tako prisrčno branila Gospoda, ter se v svojo vlogo tako vtopila, da noben človek ne bi sodil, da je to svetokrižska učiteljica gospodična Čepe, ampak prava svetopisemska Klaudija, ki je impozantno nastopala z neprisiljeno eleganco kot prava matrona visokega cesarskega namestnika rimskega cesarja. Čast njej in vsem igralcem! Veliko pohvalo zasluži pred gospod župnik Martin Gaber kot direktor in režiser igre, ki je med zelo važnimi prizori na citrah izvajal s svojo spretno desnico milodoneč, v srce segajoče akorde. Le to je žal, da naše ljudstvo nima pravega zanimanja za take igre. — Popotnik-gledalec.

Št. Jošt na K. Misijonska prireditev, ki se je vršila na velikonočni pondeljek, je nad vse pričakovano dobro uspešna. »Indijska sirota« se nam je vsem zasmilila, deklamacije in petje so jako ugajale, zanimanje gledalcev je bilo veliko. Samo nekaj porednežev je hotelo prireditve motiti, pa je prihodnjic ne bodo več. Vsi mnogobrojni poslušalci so bili izredno zadovoljni. Na veselo svidenje na binkoštni pondeljek pri »Lurški pastirici«.

Orlovski odsek v Velenju priredi v nedeljo, 11. aprila, ob 3. uri popoldne v Društvenem domu v Smartnem pri Velenju Finžgarjevo zgodovinsko igro »Naša kri« s petjem. Vabi k obilni udeležbi svoje prijatelje.

Prostovoljno gasilno društvo v Gornji Radgoni priredi v nedeljo, dne 11. aprila 1926 »Znakovni dan« v prid nabavi nove brizgalne.

V tem pa je prišlo toliko električne moči, da je dečka na mestu ubila. Pazite tudi na otroške igre!

Krvav pretep pred poročnim oltarjem. Pred oltarjem v Orehovu v Karpatski Rusiji je prišlo do krvavega pretepa. Sin bogatega seljaka je stopil s svojo mlado nevesto pred oltar, da ju poroči svečenik. Cerkevni poroki je hotelo prisostvovati veliko število prijateljev obeh kandidatov za jarm svetega zakona. Zlasti številni so bili bivši prijatelji in znanci neveste. Ko je svečenik stopil pred oltar, da izvrši poročne obrede, je došlo do velikega hrupa, nakar je sledil splošen pretep s krvavimi posledicami. Kako je prepri pravzaprav nastal, ne ve nihče. Bržčas je kdo izmed nekdanjih nevestinih častilcev izustil kako posmehljivo opazko ter s tem razburil ženino prijateljke. Duhovnik je ves preplašen pobegnil iz pred oltarja in stekel po orožnike, ki so bili nastanjeni tik cerkve. Ti so razpršili vročkrvne svate, a poroke vseeno ni bilo, ker je pred oltarjem obležal mrtve nevestin oče.

Duhovnik, v velikih počitnicah prost, grem v po moč ali v nadomestovanje. Naslov v upravi »Slovenskega Gospodarja«.

Specijalist za ženske bolezni in porodništvo dr. Benjamin Ipavc v Mariboru zopet ordinira.

Kipe in slike presv. Sreča Jezusovega in Marijinega ter Lurške Marije v krasni izpeljavi ima na zalogi Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Cene brez poštne so za slike: velikost 19×26 cm 2.25 dinarjev, 24×34 cm 3.25 dinarjev, 25×38 cm 5 dinarjev, 32×42 cm 6.75 dinarjev, 39×51 cm 10.25 dinarjev, 47×63 cm 16 dinarjev, 54×73 cm 20.50 dinarjev. Kipi: visoki 41 cm 60 dinarjev, 37 cm 84 din., 42 cm 95 din., 50 cm 160 din., 56 cm 190 din., 65 din. 240 din., 85 cm 450 din. Za večje kipe in za kipe drugih svetnikov naj se blagovoli vprašati po dopisnici. — Tiskarna sv. Cirila.

Na godovanju pri Jožetu Holcu v Galušaku se je dne 19. marca med malo veselo družbo nabralo za Dijaško večerjo 150 dinarjev; za kar se vsem darovalcem izreka prisrčna zahvala!

Pisma iz domačih krajev.

Sv. Peter pri Mariboru. Nataknil si je očali moj prijatelj Poldek, potlačil si nos s šnofovcem ter odprl zaprašene bukle. Najprej je vzkliknil: »Ja, kaj je to!« — potem se je vglobil v branje. In bral je tole: Pred davnimi časi je živel v Hrenci rod, ki se je pečal s tihotapljenjem tobaka. To pa je nevarna reč, ker financarji imajo povsod, kjer so, tudi svoj nos s seboj. Veliko bridkih in dragih ur so morali pretrpeti stari Hrenčani. Toda, kaj so iztuhli? Nabavili so si tobaknega semena ter ga posejali po vseh vrtovih, njivah in travnikih. V pest so se smejali financarjem, ki so zastoj čakali, da bi zamehurili kakega Hrenčana. Našel pa se je nevošljivec, izdajalec (da bi ga kurja smrt pogoltnila!) ki je Hrenčane izdal. Ze se je bližala vojska financarjev. Iz Vodol, Dragučevce, Malečnika so prihajali, naznanjajoč strašno urico. Vse je bilo zmedeno v Hrenci. Otroci so vekali, matere vpile, dedci pa so tekali okrog s krčancami. A bilo je prepozno. Ze so se prikazovale zelene kape. Tedaj so se zbrali Hrenčani, molili na čast sv. Efezu, da bi jim pomagal iz stiske. In glej! Niso se izrekli prošnje, že se je tobak spremenil v hren. Prišli so financarji zmagoslavni, kakor vedno. Toda gorje! Na mesto tobaka so našli — hren. Kar nosovi so se jim obrnili od premočnega hrena. Od takrat se imenuje ta lepa dolinica — Hrenca. — Iz vsega tega sledi, da imajo Hrenčani čudodelno moč! Iz tobaka — hren! To ni malenkost. Malenkost pa bo sedanjim vrlim Hrenčanom spremeniti staro klet pri cesti v Hrenco v nov, lep, prostoren Slomškov dom, če se bodo vsi poprijeli dela. In gotovo se bodo, saj poznamo hrenčko požrtvovalnost. — Znan je, da hodijo hrenčki fantje kaj radi na Vodole po neveste. Imajo čisto prav. Hrenca in Vodole sta dva bisera v kroni šentpeterske župnije. Zato čast narodnim in požrtvovalnim Hrenčanom! O Vodolah pa spregovorimo prihodnjic.

Sv. Boifenk v Slov. goricah. Radeckijev veteran je umrl. Redki so možje, ki so služili še pod »očetom Radeckijem«; takšen je bil med nami Franc Muršec, prevžitar v Bišečnem vrhu, po domače Duhov Franček. Vedno je bil vedrega lica in blage volje; rad je pripovedoval o bojih in doživljajih v Italiji leta 1866 in pozneje. Dne 25. marca smo ga pokopali; dočakal je visoko starost 90 let. Bil je najstarejši mož v župniji; zanimivo je tudi, da si je sam najel in plačal naprej svoj pogreb. Naj počiva v miru! — Med otroci razsajajo zdaj ošpice. Pred enim mesecem so strašile v sosednem Ločiču in morile deco; zdaj so prišle k nam, najprej v Trnovce, potem v Biš in Bišečki vrh. Pri nas so zahtevale samo eno žrtev. Bolezen žal še ni prenehala, zahteva je že štiri žrtve. — Župan gospod Janez Kranjc v Bišu in radi domačih težkoč odložil županstvo. Neradi se ločimo od njega, radi svojega mirnega značaja in prikupljivega nastopa je bil priljubljen in spoštovan ne samo v domači občini, ampak tudi drugod. Naslednik še ni izvoljen. — Tudi k nam se je priklatala ljubljanska »Domovina« in se vsiljivo ponujala našim hišam. Možu, ki je poročal naše naslove v Ljubljano, povemo enkrat za vselej odločno: »Domovina« ni naš list! Ze pregovor pravi: Kar se ponuja zastoj, ni veliko vredno. Mi ostanemo, kar smo! Mi poznamo samo dva nam prijazna in za nas koristna kmetska tednika, in ta sta »Slovenski Gospodar« in »Domoljub« in samo njima ostanimo zvesti. Za Veliko noč sta dobila oba novo obleko; zato nam bosta še ljubša in dražja. — Velikonočni pondeljek je priredilo domače Prosvetno društvo svojim članom in prijateljem nekaj veselih uric; predstavljalo je šaloigro »V Ljubljano jo dajmo«. Čisti dobiček se porabi za nabavo novih knjig.

Polensak pri Ptuj. Nesramne »Domovine«, ki kar mrgoli med našim ljudstvom, se tudi k nam na Polensak zadnji čas veliko pritepe. Nobeden veren človek ne more, da bi čital, naročeval in plačeval list, katerega program je: vero naših starih očetov zatreti v srcu našega naroda.